

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתרו

ter gentes futuri sint.

34 ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ

34 Pradicet eis primum captivita-

את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז

tem, per

תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה לה

quam ter-

תשבת את אשר לא שבתה בשבתתים בשבתתכם

ra requies

עליה: והנשאים בכלם והבאתי מרדך בלבכם בארצת

esset futu-

איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב

quam ipsi sabbatha

ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב

non obser-

ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם:

vassent in

ואברתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:

terra.

38 והנשאים בכלם ימקוב עונם בארצת איביכם ואף

Quod in-

בעונת אבתם אתם ימקו: והתודו את עונם ואת עון מ

finem die-

אבתם במעלם אשר מעלדבי ואף אשר הלכו עמי

rum agno-

בקרתי: אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ

scent cala-

איביהם או אזי כנע ללבכם הערלו ואזירצו את עונם:

mitates

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף

ipsis propter

42 וזכרתי את בריתי אברהם אזכר: והארץ

sua peccata

תעזוב מהם ותריץ את שבתתיה בהשמה מהם והם

evenire.

ירצו את עונם יעזובו ויעזבו אתם בארץ חקתי

Quod,

43 געלה נפשם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם

ad-

לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי

huc cum

אתם כי אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית מה

sint in ter-

ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני

ra inimico-

46 הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים

rum suo-

והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני

rum, Deus

ישראל בהר סיני ביד משה:

non abomi-

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל כן

naturus sit

ואמרת אלהים איש כי יפלא נדר בערכך נפשית

eos, ut con-

ליהוה

sumat illos.

פ

Cap. xxvii.

א

Æstimatio

א

ejus, qui

א

Dea obis-

lerit alicuius persona pretium; variæque estimationes secundum aates describuntur.

De paupere, qui prædictam estimationem solvere non potest.

9 Si oblatio fuerit animal aptum ad sacrificandum, ne unum pro alio commutetur.

11 Quod si non sit aptum ad sacrificium, redimatur eo pretio, quo sacerdos illud estimaverit.

14 De eo, qui domum suam sanctificaverit, & redemptio eius.

16 De eo, qui hereditatem suam

3 ליהוה: והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
 4 בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
 5 בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך
 6 שלשים שקל: ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים
 7 שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
 8 עשרת שקלים: ואם מבין חדש ועד בן חמש
 9 שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
 10 ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבין ששים שנה
 11 ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל
 12 ולנקבה עשרה שקלים: ואם מבין מן ערכך
 13 והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
 14 תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ס
 15 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 16 כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו
 17 ולא ימיר אתו טוב ברע אורע בטוב ואם המיר ימיר
 18 בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש:
 19 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
 20 ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: והעריך
 21 הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך הכהן בן יהיה:
 22 ואם גאול יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך:
 23 ואיש כפי קדש ארץ ביתו קדש ליהוה והעריכו
 24 הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן בן
 25 יקום: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית
 26 כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משרה אחותו יקדיש
 27 איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
 28 בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש שדהו
 29 בערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב
 30 לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת
 31 היבל 0 4 ר י

19 היבל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה
 המקדיש אתו ויסף חמשיית כסף ערכך עליו וקם
 לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה כ
 לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביבל
 קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחותו: ואם
 את שדה מקנתו אשר לא משרה אחותו יקדיש ליהוה:
 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל
 ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
 אחות הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים כה
 גרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה
 לא יקדיש איש אתו אם שור אם שיה ליהוה הוא: ואם
 בבהמה הטמאה ופרה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם
 לא יגאל ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש
 ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשרה אחותו
 לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:
 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפרה מות יומת:
 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא ל
 קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו
 יסף עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת
 השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב
 לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ומורתו
 יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה
 את משה אל בני ישראל בהר סיני:

sanctifica-
verit. &
redemptio
ejus.

De eo, qui
agrum em-
ptum san-
ctificave-
rit, & re-
demptio
ejus.

Fus super
primogeni-
tum ani-
malis.

27 Anima-
lis immun-
di redem-
ptio.

28 De eo,
qui obtule-
rit de ana-
themate.

30 De deci-
ma, qua se-
cunda vo-
catur, &
redemptio
ejus.

32 Quo
modo ex-
trahenda
est decima
boui, &
ovium, ac
ceterorum
anima-
lium; &
quod non
commute-
tur.

מכוס פסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה נטף סימן: וחציו והנוע
 בכשר הזכ: ופרשיותיו עשרה בא גר סימן: וסדרנו כג' ובחורו הגה
 יומם ולילה סימן: ופרקיו כז' ואהיה עמך ואכרסך סימן: מניין הפתוחות
 שתים וחמשים: והסתומות ששוארבעים הכל שמנה
 ותשעים פרשיות: דורי צח וארום סימן:

וידבר